

anslaa i Penge. Jeg vilde derfor have anset det for rimeligere, om man havde ladet Bestemmelsen om Selvangivelse for Indkomstens Vedkommende gaa ud, og jeg vilde beklage, hvis Ændringsforslaget under Nr. 40 skulde blive vedtaget.

Finansministeren (C. Hage): De Ændringsforslag, der ere stillede dels af hele Udvalget, dels af Udvalgets Flertal, kan jeg i det hele tiltræde. Jeg maa dog gøre det almindelige Forbehold, at jeg inden 3die Behandling maa lade Affattelsen af samtlige vedtagne Ændringer undergive en Revision, ligesom ogsaa mange af disse Ændringsforslag ville medføre Nødvendigheden af, at der ogsaa i andre Paragraffer i Loven foretages Ændringer. Hele dette redaktionelle Arbejde, som vil være at foretage saavel for Lovforslaget om Indkomst- og Formueskatten som for Lovforslaget om Ejendomsskylden, vil naturligen have sin Plads mellem 2den og 3die Behandling. Naar jeg siger, jeg kan tiltræde de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget eller Udvalgets Flertal, er det dog for adskillige af disse Forslags Vedkommende med adskillige Betænkeligheder. Dette gælder saaledes Ændringsforslaget under Nr. 5 og de andre Forslag, som hertil knytte sig, og som gaa ud paa at genoptage Bestemmelsen om Aktieselskabers Beskatning. Jeg har den Opfattelse, at det at inddrage Aktieselskaber under denne Statsindkomstskat er irrationelt, og jeg finder, at den Ordning, som vandt Tilslutning i Folketinget i Fjor under Lovforslagets Behandling, er den rigtige. Men paa den anden Side tillægger jeg ikke dette Spørgsmaal saa stor Betydning, at jeg vilde anse det for nødvendigt at føre nogen meget vidtløftig Diskussion derom. Jeg vilde have foretrukket, om man havde undladt at medoptage Aktieselskabers Beskatning; men da jeg maa antage, at der er overvejende Stemning derfor her i Tinget, skal jeg for saa vidt ikke modsætte mig det. Ændringsforslaget under Nr. 2, som gaar ud paa at forhøje Formueskatten med $\frac{1}{10}$ pro mille, kan jeg tiltræde. Om Ændringsforslaget under Nr. 8 har den ærede Ordfører allerede talt og gjort opmærksom paa, at kun den første Halvdel staar for Udvalgets Regning, og denne Halvdel kan jeg tiltræde. Ændringsforslagene under Nr. 11 og Nr. 12, som ere stillede af mig selv, behøver jeg ikke at tale om. Ændringsforslaget under Nr. 27 tiltræder jeg, men her er der dog en Redaktionsændring, hvilket jeg

allerede her gør opmærksom paa, som jeg vil foreslaa foretagen til 3die Behandling. Endvidere tiltræder jeg Ændringsforslagene Nr. 28, 33, 34 og 35, ligeledes 36. Ændringsforslaget Nr. 37 maa jeg derimod fraraade. Det gaar ud paa at stryge den Bestemmelse i Lovforslaget, som paa lægger Ligningsmyndighederne at tilstille de skattepligtige Blanketter saavel til Angivelse af deres Formue som til Selvangivelse af deres Indkomst. Denne Bestemmelse vilde jeg anse det for ganske upraktisk at lade udgaa af Loven. Hvorvidt de skattepligtige ville benytte sig af disse Blanketter eller ej, bliver deres egen Sag, naar ingen er forpligtet til selv at angive sin Formue; men for saa vidt nogen ønsker selv at angive sin Formue, vil det være i høj Grad upraktisk, at han ikke har en Blanket til at benytte ved den Lejlighed. Altsaa, Ændringsforslaget Nr. 37 fraraader jeg. Derimod kan jeg tiltræde Ændringsforslagene Nr. 38, 39 a og 40, som gaa ud paa at ophæve Forpligtelsen til Selvangivelse af Formue. Naar jeg tiltræder dette, maa jeg dog tilføje, at naar der overhovedet tales om, at der ifølge Lovforslaget er en Forpligtelse til Selvangivelse, være sig af Indkomst eller af Formue, er dette et saare lidet rammende Udtryk. Ved den af Ministeriet Reedtz-Thott for 6 Aar siden foreslaaede Ordning kunde man tale om en virkelig tvungen Selvangivelse; thi Lovforslaget den Gang indeholdt Bestemmelser om, at Unkladelse af Selvangivelse gjorde den skattepligtige saa at sige retløs. Han ifaldt for det første Bøder, og dernæst tabte han Ret til at gøre Indsigelse mod den Ansættelse, som Ligningsmyndighederne fandt for godt at foretage, ganske uden Hensyn til, hvor højt de ansatte ham. Men disse drakoniske Bestemmelser ere i Aarene, som ere hengaaede siden da, lidt efter lidt blevne mildnede, mildnede i den Grad, at den Virkning, som i det nu foreliggende Lovforslag er tilbage ved Mangel af Selvangivelse, er bleven saa ringe, at man næsten vil kunne se bort derfra. Det hele, man risikerer ved at unklade Selvangivelse til Indkomstskat, er det, at man kan komme til at betale mellem 15 og 25 pCt. mere i Skat, end man vil kunne forpligtes til, naar man bruger Selvangivelse. Men Risikoen af at komme til at betale saa meget mere vil sikkert i mange Tilfælde blive løbet, og naar man nu vil borttage selv denne ringe Følge af at unklade Selvangivelse for Formuens Vedkommende, saa til-